

Szálljatok, évek!

*Az ember megszárad, előregszik,
elnéptelenedik, mint egy
magyar falu a 20. század
második felében.*

*Az ember, ha maga él, belébetegszik,
fő feje, mert fő
saját levében.*

*Az ember mogorvul, baja hull egyre,
akárha vedlene, jöttén
új tavaszoknak,
gondolni sem mer bár
régi féktelen tavasz-tűzekre,
neki már szeptember szelíd
pásztortűzei – azok lobognak.*

*Szálljatok, évek! hullj haj, csak te maradj,
ember-melegség,
barátság nemes aszúja!
Színültig töltse
borod a poharat,
s maradj meg, jókedvű,
értelmes munka!*

BAKA ISTVÁN

Éjszaka

*A holdon mint egy léken át
elfolyt a fény bora
s dohszag maradt utána és
a bordó-éjszaka*

*s valami furcsa percegés
a mennybolt dongái mögött
talán egy patkány rágicsál
talán Isten zörög*

*vagy talán egy patkány az Isten
de mindegy is hiszen
mindegy kibez imádkozunk
egy bordó mélyiben*

*s hová jutnánk a korbádó
dongákon túl ki tudja
a Mennybe-e vagy egy sötét
és nyirkos pincezugba*